

СТИЦАЊЕ ПРАВА НА ПРАВИЧНО ЗАДОВОЉЕЊЕ ЗБОГ ПОВРЕДЕ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ

У поступку за заштиту права на суђење у разумном року, странка чија је жалба у другостепеном поступку усвојена, са утврђењем да јој је повређено право на суђење у разумном року, стиче право на правично задовољење даном пријема тог решења.

Из образложења:

"... Из разлога побијаног решења произилази, да је тужилац поднео суду тужбу за новчано обештећење дана 11.7.2018. године, након доношења и пријема решења Привредног апелационог суда у Нишу Рж Ст 1082/18 од 29.6.2018. године, којим је преиначено решење Привредног суда у Лесковцу Р4 Ст 1804/18 од 31.5.2018. године, тако што је усвојен приговор тужиоца као предлагача, са утврђењем да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Лесковцу Ст бр. 51/10 и наложено стечајном судији да у року од четири месеца од дана пријема решења предузме све неопходне мере и радње ради деобе расположивих средстава стечајне масе, као и да у року од 30 дана извести председника Привредног суда у Лесковцу о предузетим мерама.

Полазећи од напред утврђеног, побијаним решењем је применом члана 294. став 2. ЗПП у вези члана 22. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, тужба одбачена као преурађена, јер је поднета пре истека рока од четири месеца у коме је стечајни судија, према одлуци суда, био дужан да предузме наложене процесне радње.

Основано се ревизијом тужиоца указује да се изложено становиште судова у побијаном решењу заснива на погрешној примени материјалног права.

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), у члану 22. прописано је да право на правично задовољење има странка чији је приговор усвојен, а која није поднела жалбу, затим странка чија је жалба одбијена уз потврђивање првостепеног решења о усвајању приговора и странка чија је жалба усвојена (став први); странка чији је приговор усвојен, која није поднела жалбу и странка чија је жалба одбијена уз потврђивање првостепеног решења о усвајању приговора стиче право на правично задовољење када истекне рок у коме је судија или јавни тужилац био дужан да предузме наложене процесне радње, а странка чија је жалба усвојена – када прими решење о усвајању жалбе.

Из цитиране законске одредбе произилази да странка чија је жалба усвојена, стиче право на правично задовољење, када прими решење о усвајању жалбе. У конкретном случају, тужилац је као предлагач изјавио жалбу на решење Привредног суда у Лесковцу којим му је одбијен приговор ради убрзавања поступка који је био у току пред тим судом. Привредни апелациони суд, као другостепени, је ову жалбу усвојио и преиначио првостепено решење тако што је приговор усвојио са утврђењем да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и налогом судији да у одређеном року предузме све неопходне радње, ради убрзавања и окончања поступка. На основу тог решења, тужилац је стекао право на новчано обештећење и то, према ставу Врховног касационог суда, пријемом тог решења.

Дакле, став судова изражен у побијаном решењу, да странка стиче право на правично задовољење када истекне рок у коме је судија био дужан да предузме наложене процесне радње, према садржини цитиране законске одредбе, односи се на странку чији је

приговор усвојен, а која није поднела жалбу и странку чија је жалба одбијена уз потврђивање првостепеног решења о усвајању приговора, што у овој парници није случај".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рев 1028/19 од 4.4.2019. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 10.12.2019. године)